

ference vedtagne Resolution. Disse Medlemmer er af den Opfattelse, at Publicitetsprincippet, hvis en hensigtsmæssig Udformning kunde findes, neppe kan krænke nogen berettiget Interesse, idet — efter disse Medlemmers Opfattelse — paa den ene Side naturlige og rimelige Prisaftaler, af hvilke der findes mange, særdeles vel kan taale en Anmeldelse og en Registrering, medens paa den anden Side de utilbørlige og urimelige Prisaftaler under Offentlighedens Kontrol neppe vilde kunne bestaa.

Regeringsforslagets Forsøg paa Opgavens Løsning kan Mindretallet imidlertid ikke støtte.

Det vil medføre et meget omfattende administrativt Apparat, saaledes Nedsættelsen af et Femmands-Raad, Oprettelsen af et Statsregister med deraf følgende omfattende Bogføring, Kontorpersonale, Offentliggørelse i Statstidende, Medvirken af forskellige Rigsdagsudvalg og lignende.

Vel er der i Regeringsforslaget forsøgt indført en betydningsfuld Begrænsning i Enkeltvirksomheders Anmeldelsespligt (den skal kun angaa saadanne „andre erhvervsdrivende Virksomheder“, hvis Antal i hele Landet er under 50); men da denne Begrænsning er ganske vilkaarlig og uden saglig Begrundelse, mener Mindretallet, at den i Praksis hurtigt vil vise sig virkende mod Lovforslagets Hensigt og derfor ikke kunne opretholdes. Følgen vil blive et saa omfattende Forvaltnings- og Kontorapparat, som neppe kan siges at staa i noget rimeligt Forhold til den Samfundsnytte, som herved kan opnaas.

Ikke blot i Forhold til Staten skønnes det derfor overordentlig betænkeligt at indføre et saa omfattende Apparat, som Følgen vil blive; men heller ikke i Forhold til Erhvervslivet kan det anses for forsvarligt at undergive en Mangfoldighed af dettes Sammenslutninger og Virksomheder, der ingen Prismisbrug begaar, en omfattende Pligt til Anmeldelse og Oplysning om deres Aftaler om Produktions- og Omsætningsforhold og Priser under den foreslaade Form, blot fordi der findes et

Mindretal af saadanne Sammenslutninger og Virksomheder, der begaar saadanne Misbrug. Der er ikke, hverken set fra Statens Synspunkt eller Økonomi eller set i Forhold til et praktisk Behov i Erhvervslivet, tilstrækkelig Grund til at undergive Sammenslutninger og Virksomheder paa dette Omraade en saa omfattende og besværlig Anmeldelses- og Oplysningspligt med deraf følgende Posekigeri fra Embedsmænds Side, blot fordi der blandt disse er et Mindretal, der begaar virkelige Misbrug.

Det skønnes da i det hele taget ikke forsvarligt at sætte noget større Apparat i Bevægelse fra Statens Side, end det maa anses nødvendigt til en effektiv Under søgelse af de Misbrug, der virkelig begaas. Men i saa Henseende maa det anses for fuldt tilstrækkeligt, da disse Misbrug dog heldigvis her som andet Steds kun forekommer i et Mindretal af Tilfælde, at give et upolitisk og uafhængigt Udvalg en Bemyndigelse til, naar Udvalget gennem egne Undersøgelser eller ad anden Vej bliver bekendt med Misbrug, at bringe disse frem til Afstraffelse for Landets almindelige Domstole. Naar Sagen i sidste Instans lægges i de almindelige Domstoles Haand og ikke i et af Regeringen valgt Organ eller i et Udvalg, valgt af de politiske Partier, er der ogsaa større Sikkerhed for en upartisk og saglig Behandling af Trustspørgsmaalene, hvilken altid fra Erhvervslivets Side med Føje har været fremhævet som en fundamental Betingelse for en Indgriben fra Statsmagts Side paa Trust- og Kartelomraadet.

Ud fra de ovenfor fremhævede Betragtninger er nedenstaaende Forslag udarbejdet. Man ønsker derigennem at tilkendegive, at man positivt vil medvirke til Indførelse af en effektiv Kontrol med utilbørlige Prisaftaler og andre Trustmisbrug overfor Almenheden i det Omfang, som skønnes praktisk nødvendigt og forsvarligt.

Man er ingenlunde blind for, at der allerede i Offentliggørelse af Prisaftaler ogsaa kan efter Omstændighederne ligge en vis Imødegaaelse af Trustmisbrug; men det maa da ikke være en saa omfattende Masse-An-